
Публикуван на: 26-04-2006

Източник: [Портал ЕВРОПА](#)

По повод предстоящата среща на външните министри от НАТО в София, Портал ЕВРОПА предлага на своите читатели хронология на някои от по-важните гледни точки на българските политики спрямо НАТО, отразяващи еволюцията в позициите им.

Лятото на 1990 г.

Човекът, който пръв заяви публично, че България трябва да влезе в НАТО, е Соломон Паси – той изненада с тази своя идея Великото народно събрание.

4 април 1995 г.

Слово на премиера Жан Виденов пред Атлантическия клуб: "За България интегрирането в европейските икономически, политически и военни организации, сближаването с евроатлантическите структури за сигурност, е без алтернатива. Особено актуално е днес отношението ни към НАТО и ЗЕС, към ОССЕ и САСС."

25 май 1995 г.

Заместник-председателят на Парламентарната група на Демократичната левица Красимир Премянов мотивира нуждата да се приеме проекторешение на НС за присъединяване към НАТО: "Нашите ориентири за външнополитическо поведение на партията са заложили в няколко основни документа – единият от тях е предизборната платформа на БСП. Хората гласуваха за тази предизборна платформа. Така че е несериозно някой да ни предупреждава от нашите симпатизанти отстрани, че, видите ли, може да се получи голяма опасност. Недейте, това е несериозно политически."

17 февруари 1997 г.

Служебното правителство на Стефан Софиянски взема решение България официално да кандидатства за пълноправно членство в НАТО. Президентът Петър Стоянов одобрява енергично това решение.

1997 г.

Георги Първанов: "БСП може да поиска референдум за бъдещото членство на България в НАТО. Служебното правителство недопустимо надскочи правомощията си по въпрос с такива измерения. БСП не одобрява категоричния стремеж на президента Петър Стоянов да присъедини България колкото се може по-скоро към НАТО. Според левицата Северноатлантическият пакт не гарантира националната сигурност на България, а евентуалното ни членство в него не е въпрос от дневния ред на българското общество. Тази тема не бива да се дискутира точно сега, защото ни противопоставя на други страни от Европа и света."

1998 г.

Георги Първанов: "В близките години въпросът за членство в НАТО не е на дневен ред."

21 февруари 1998 г.

Георги Първанов, Сливен: "БСП няма основания да ревизира становището си за членството в НАТО"

и ще държи за широка дискусия по темата и провеждане на референдум.”

12 март 1998

Вестник “Демокрация”: “Президентът Петър Стоянов предложи вчера да бъде освободен от Българската армия ген.-майор Ангел Марин, който преди три дни открито обвини върховния главнокомандващ и шефовете на ГЩ и МО, че са абдикирали държавата от армията. След близо едночасов открит разговор пред журналисти с ген. Марин и командващия Главния щаб на Сухопътните войски ген.-лейт. Гиньо Тонев върховният главнокомандващ съобщи принципното си решение да предложи на изпълнителната власт да издаде указ за освобождаването на генерала, който той ще подпише навръх празника на Ракетни войски – 11 март. Ген. Марин имаше две възможности – да се извини за поведението си на скандалната пресконференция в понеделник или да бъде освободен от армията, но той избра втория подход, каза президентът. Тази реформа не води до по-добра армия, повтори обвиненията си от скандалния брифинг ген. Марин, който се оплака на президента, че 43 на сто от Ракетните войски се съкращавали изцяло, други 43 на сто се запазвали с намален състав и едва 14 на сто оставали в същия вид. Пак според ракетчик №1 командата „Бегот към НАТО!“ не се отразявала здравословно на армията. Мога да схвана това ваше твърдение само по един популистки начин – „четенето късно вечер е опасно за зрението“, контролира президентът.”

17 март 2000 г.

Красимир Премянов в интервю за в-к “Кеш”: “Изцепките днес за искане на присъединяване към пакта не предполагат преговори, а само диктуване на условия от страна на НАТО. Ползи има, но те са за онези лидери, които най-гръмко прегръщат НАТО. Западът ги тупа по рамото, сочи ги за свои желани партньори тук, това се превръща във власт и облаги за тези хора. Не и за България. Точно това целят някои сегашни лидери в БСП – да се обозначат като лицата, които за сметка на страната ще прокарат тук интересите на пакта.”

23 март 2000 г.

Жан Виденов в интервю за в-к “Труд”: “Нека Първанов признае, че разчита за властта само на НАТО, и нека не бяга от закономерните реакции в партията и обществото. Тангото на “Позитано” с НАТО наистина е нелепо. То може и да предизвика вяли аплодисменти на предстоящия пролетен бал при хер Шрьодер. Но до следващите избори ще е разпъдило и най-вярната публика на БСП.”

6 май 2000 г.

44-ти конгрес на БСП, Програмна декларация: “Ние сме за активно партньорство и взаимодействие със Северноатлантическия съюз. Европейската и евроатлантическа интеграция ще бъдат приоритетна задача на БСП и в бъдеще.”

7 май 2000 г.

Информация на БТА: “Лидерът на БСП Георги Първанов и един от бившите лидери на партията Александър Лилев влязоха в остър спор относно предлаганата в конгресните документи позиция на БСП за активно партньорство и взаимодействие с НАТО. Лидерът на БСП каза, че признава, че не е емоционален фен на НАТО, но социалистите нямат право да остават в 20 век. Всички бивши комунистически партии в Европа са взели позиция по този въпрос, само нашата и сръбската не са – каза депутатът Евгени Кирилов. Социалистите остават на позицията си, че въпросът за референдум трябва да се реши чрез референдум.”

Януари 2001 г.

БСП за първи път се обявява определено за членството на България в НАТО, при създаването на

Новата левица.

Лятото на 2001 г.

"Коалиция За България" записва в платформата си за парламентарните избори членството в НАТО.

Ноември 2001 г.

Вестник "Бряг": Командата "Бегом към НАТО!" не е здравословна за българския народ. Това заяви вчера пред русенските журналисти кандидатът за вицепрезидент на Георги Първанов – ген. Ангел Марин. Той смята, че със заявената в Брюксел позиция на президента, че България върви към НАТО и се отдалечава от Русия, сме си отрязали пътя към големите руски пазари и към връщането на дълга от Русия. Генералът подчерта, че не е принципно против тази насоченост кам НАТО, но че трябва по този път да се върви внимателно.

6 ноември 2001 г.

Вестник "Нов живот", Кърджали, интервю с Ангел Марин

- *Полезно ли е за България да бъде в НАТО и защо българските политици се уплашиха да направят допитване до народа?*

- Референдумът е зареден с най-демократичен заряд за решаване на сериозни проблеми. И наистина е необичайно, че в България не се прие провеждането на допитване до българския народ за членството в НАТО. Досегашните политици се страхуваха, че голяма част от народа нямаше да подкрепи тази идея и можеше да се изложи държавата, че има толкова хора против НАТО. Преценката показва, че броят на хората, които подкрепят членството в НАТО, се увеличава. Това си го обяснявам с особения манталитет на българина. Преди беше свикнал Варшавският договор да го пази. Но това не е основание да се отказваме от референдум. Опасното е, че наши, български политици използваша картата НАТО, движение не от интересите на народа ни, а от желанието да се харесат на хора извън България и затова тръбяха - на нас разчитайте, на други не! Президентът Петър Стоянов не възприе дори моето разсъждение, че трябва към НАТО да се върви внимателно и по-умно.

- *Какво значи Българската армия в редиците на НАТО, бихте ли отговорили като военен?*

- Да има стандартите на НАТО като боеготовност и боеспособност, като структури, численост, въоръжение и като социален статус на военнослужещите.

- *В момента нашата армия какво има от това?*

- Нищо.

- *Тогава накъде сме тръгнали?*

- Към фалшиво демонстриране на желание да влезем в НАТО. Единственото нещо, което правим, е съкращаване на личния състав и ликвидиране на въоръжение с обяснението, че трябва да достигнем стандартите на НАТО по структура и численост, но защо едновременно с това не гоним изискванията и по въоръжение и по социален статус, дори само заради честта на пагона.

25 декември 2001 г.

В-к "Литературен форум", материал под заглавие "България в чуждите медии": "Щутгартер цайтунг" и още няколко германски вестника писаха, че в чужбина Първанов ще бъде посрещан със смесени чувства, защото стремежите на социалиста към НАТО са отскоро, а през 1999 година той се обяви против бомбардировките срещу Югославия. Подобно изявление направи в интервю за радио "Дойче веле" и германският политолог доктор Хайнц Брам, който каза: "Знае се кой е и кой беше Първанов. Знае се, че беше заместник-председател на БСП по времето на Виденов, знае се, че беше против НАТО, знае се, че писа писмо на Милошевич по време на размириците в Косово. Няма

да му е лесно на Първанов, когато отиде да преговаря в Брюксел, защото там ще знаят кой е той". Вестник "Франкфуртер алгемайне цайтунг" също посвети обширна аналитична статия на президентските избори в България, в която между другото се казва: "Първанов бе принуден да балансира в собствения си лагер, което скоро би могло да се превърне в тежест за него. Заради интересите на твърдолинейните в партията той издигна за вицепрезидент уволнения от армията заради изказвания против членството на България в НАТО генерал Ангел Марин. Освен това Първанов бе поел задължението, в случай на победа, да проведе референдум за членството в НАТО. Той би трябвало да се опасява, че преди такъв един референдум ще стартира антинатовска кампания, която би му навредила".

От 2002 г.

Чуждестранни лобисти започват да помагат на България във връзка с "българското желание за членство в НАТО" – сред фирмите е Merkel, Claire Sechler. Същата компания организира посещението на президента Георги Първанов в САЩ, разкри портал ЕВРОПА.

2003 г.

Фирмата Rabin, Sheves, Lipkin-Shahak & Birger лобира пред Конгреса и медиите в САЩ, "България да продължи да участва като партньор на САЩ в борбата срещу тероризма", разкри портал ЕВРОПА.

2005 г.

Фирмата Rabin, Sheves, Lipkin-Shashak & Birger декларира, че е взела 33 хиляди 780 долара за: "контактуване с членове на Конгреса на САЩ за присъединяването към Европейския съюз и НАТО", разкри портал ЕВРОПА.

25 април 2006 г.

Информация на БТА: "Споразумението за базите, което очакваме държавният секретар Кондълиза Райс да подпише по време на посещението си в България, е "логичен завършек на военно-политическото сътрудничество, което съществува между България и Съединените щати от години." Това каза в отговор на въпрос на БТА заместник-помощник държавният секретар на САЩ Кърт Волкър на пресконференция за чужди журналисти по повод предстоящата среща на външните министри от НАТО в София. Той допълни, че формализирането на отношенията е стъпка в правилна посока и за двете държави с оглед на предизвикателствата, пред които им предстои да се изправят в световен мащаб. Волкър припомни помощта, която България винаги е оказвала на държавите от НАТО дори и преди да стане член на алианса, като даде пример с предоставянето на бази за презареждане на самолети, участващи в операция в Афганистан."